Bu özellik komünistlere özgü değildir, çok sayıda kapitalist ülke ve örgüt de yıllardan beri benzerini yapmıştır. Komünistlerde farklı olan varolanı başka türlü göstermenin yıllardan beri çizgi haline gelmiş olmasıdır.

ABD, Çin'i korona ile ilgili olarak yanlış bilgi vermekle suçluyordu. Açıkçası Çin'in ülkedeki korona vakaları ve ölü sayısıyla ilgili olarak verdiği rakamlar başka devletler ve kuruluşlar tarafından da inandırıcı bulunmamıştı. Çin'de hükümetin önemli danışmanlarından bir doktor gerçeğin çarpıtıldığını kısmen kabul etti. Virüsün ilk görüldüğü yer sayılan Wuhan eyaletinde yerel makamlar düşük sayılar vermişlerdi. Ancak, diye ekliyordu doktor, 2003 yılındaki Sars virüsü olayından ders alan yönetim bütün bölgelere genelge göndererek yanlış bilgi verenlerin cezalandırılacaklarını iletmişti. Doktor 2003 yılında da yanlış bilgi verildiğini ve bundan ders aldıklarını söylüyordu.

Kabaca 21. yüzyılın başından beri hangisi olursa olsun önemli bir konuda gerçeği gizlemek hatta çarpıtarak açıklamak imkanı azalmış durumdadır. Gözetleme, dinleme, insanların ülkeden ülkeye sürekli yer değiştirmesi o kadar arttı ki, önemli bir konudaki gerçek, gizlenmek istenilse bile bir süre sonra ortaya çıkıyor. Bu durum daha önce de vardı ama oran bugünkü kadar yüksek değildi. Öyle bir bilgi birikimine ulaşıldı ki, önemli bir konuda gerçeğin küçük bir parçasını yakalamak bile bütüne ulaşılabilmesi için yeterli oluyor. Bu yöntem eskiden arkeolojiyle sınırlıydı. Nesli tükenmiş hayvanların anatomisini biliyorsanız, kazıda bulunan bir kemikten hareketle bütün iskeleti çıkarabilirdiniz.

Gerçeğin çarpıtılması yaygın bir örnektir ama bu çarpıtmanın ömrü gittikçe kısalıyor. Çarpıtan ABD Başkanı Trump bile olsa kısa sürede gerçek ortaya çıkarılıyor.

Komünistlerde farklı olan bu konudaki tarihsel sürekliliktir. Reel sosyalizm döneminde bütün ülkelerde bu konuda zirve yapılmış ve bu alışkanlık yerleşmiştir.

Bunun en çok kullanılan yöntemi rakamlarla oynamaktı. Mesela SSCB yıllardan beri kapitalist bloktan daha çok demir-çelik, çimento vb. üretmekle övünürdü, gerçekte önemli olan ise sürekli

gizlenirdi: verimlilik ne kadar ya da birim başına üretim için ne kadar işgücü, hammadde vb. kullanılıyordu? Reel sosyalizm bazı alanlarda daha fazla üretim yapıyordu ama verimlilik önemli kapitalist ülkelerin gerisindeydi.

Reel sosyalizm üretici güçlerin geliştirilmesinde kapitalist ülkeleri yakalamayı ve geçmeyi hedef olarak belirlediği için, bir türlü gerçekleştirilemeyen bu hedefe sanki yaklaşılıyormuş gibi gösteriliyordu. Başka bir deyişle olan değil de olması gereken gerçekmiş gibi açıklanıyordu.

Değişik ülkelerde –mesela bizde olduğu gibi- SSCB, Çin ya da Arnavutluk yandaşları da duydukları gerçek dışı değerlendirmeleri sürekli tekrarlıyorlardı.

Reel sosyalizm tarih sahnesinden çekildiğinde Romanya dışında bütün ülkelerin yüksek dış borcu olduğu ortaya çıkacaktı. Romanya için de bir dönem böyleydi ve son yıllarda ancak karne sistemine geçerek bundan kurtulabilmişti. Çavuşesku'ya yönelik büyük tepkinin altında bu aşırı kemer sıkma politikası önemli bir etkendi.

Yıllarca sosyalist ülkelerin insanlarına görece refah sağladıklarının propagandası yapılmıştı ve görünürde durum gerçekten de böyleydi. Asıl gerçeği ise sadece parti yetkilileri biliyordu: sosyalist ülkeler bu refahı ürettiklerinden çok tüketerek sağladıkları için sürekli borç almak zorundaydılar ve bu da halktan gizli tutuluyordu.

Reel sosyalist ülkeler arasında ekonomisi en gelişmiş olan Demokratik Almanya Cumhuriyeti'nde Honecker Batı Almanya'dan iki kez yüksek borç almıştı ve zamanın sağcılığıyla tanınan politikacılarından Strauss da aracılık yapmıştı. (Bkz. **1989 Berlin Duvarı**, bu kitabı
www.enginerkinerkitaplar.blogspot.com
da bulabilirsiniz.)

Reel sosyalist ülkelerdeki refahın bir bölümü dışarıdan alınan ve halktan gizlenen borçla sağlanıyordu.

Hemen her alanda benzer durum vardı. Komünistler gerçeği değil, gerçek olmasını istediklerini

gerçekmiş gibi sunuyorlardı.

Bulgaristan'da hızlı ve özensiz sanayileşme büyük çevre felaketine yol açmıştı (benzeri SSCB başta olmak üzere diğer sosyalist ülkelerde de vardı). Bu ülkede hava kirliliğiyle ilgili rakamlar devlet sırrı olarak değerlendiriliyor ve açıklanmıyordu. Açıklanmasa da olurdu çünkü ülkenin sanayi merkezlerinden Pilovdi'de nefes almak durumu anlamak için yeterliydi.

Çernobil'deki nükleer reaktör kazası durum artık gizlenemeyecek kadar ortaya çıkınca gecikerek açıklanmıştı. Komşu ülkelerin tamamında yüksek radyasyon ölçülüyordu, demek ki bir şey olmuştu.

Çin'de korona sayılarıyla ilgili açıklamalar bu konudaki son örnektir.

Yeniden belirtirsem, gerçeği "düzelterek" ya da çarpıtarak aktarmak yaygın bir uygulamadır; bütün ülkelerde ve bizde de yapılır. Komünistlerde farklı olan bunun uzun zamandır yerleşmiş bir uygulama haline gelmiş olmasıdır. Gerçek olan da sürekli gizlenemeyeceği için bir süre sonra inandırıcılık kalmıyor.

Ülke içinde insanların bir bölümünü bir şekilde ikna bile etseniz, dünya genelinde inandırıcılığınız kalmıyor.

AKP'nin durumu gibi; içerde biraz inandırıcı bile olsanız, ülke dışında bunu bulamazsınız.

Bu kötü gelenekten kurtulmak gerekiyor ve bunun için de önce bilincine varmak aşamasından geçmek zorunlu oluyor. Gerçek sürekli çarpıtıldığında sadece yapabildiğiniz kadar kendinizi kandırmış olmuyorsunuz, inandırıcılığınız da sona eriyor.

Bir yandan burjuvaziye karşı mücadelede siyasi gerçekleri açıklama kampanyası yürüteceksiniz, diğer yandan ise kendinizle ilgili gerçekleri sürekli olarak farklı göstermeye çalışacaksınız… Olanı değil de olmasını istediğinizi gerçekmiş gibi sunacaksınız…

Bunun sonu kendi yalanınıza bir süre için kendinizin de inanmaya başlaması oluyor.

Eskiden daha uzun sürerdi, şimdi artık sürmüyor…